

مقایسه اثر نانوسیل، نانوسیلور و پراکسید هیدروژن در بهبود کیفیت و عمر گلجایی گل شاخه بریده‌ی رز

مونا شادباش*، 18،

1395-6-31

چکیده گل رز با نام علمی *Rosa hybrida* L. از خانواده Rosaceae است. رز یکی از مهم‌ترین گل‌های بریدنی است که در حال حاضر حدود 40 درصد کل گل‌های بریدنی در ایالات متحده آمریکا را به خود اختصاص داده و در کشورهای دیگر نیز اهمیت خاص خود را دارد. این مطالعه در قالب طرح کاملاً تصادفی با 3 سطح نانوسیلور (5، 10 و 20 میلی‌گرم در لیتر)، نانوسیل (200، 400 و 600 میکرومولار) و پراکسید هیدروژن (200، 400 و 600 میکرومولار) و شاهد با 10 تیمار و 3 تکرار و 30 پلات و در هر پلات 5 شاخه گل و در مجموع 150 شاخه گل در آزمایشگاه ارزیابی عمر گلجایی انجام شد. نتایج نشان می‌دهد که در این پژوهش مطلوب‌ترین تیمار، نانوسیل با غلظت 400 میکرومولار بوده است که در صفت‌های عمر گلجایی، جذب آب، کاهش وزن تر، جمعیت باکتری ته ساقه و محلول گلجا، کاروتنوئید، کلروفیل a و کل و آنزیم پراکسیداز مطلوب‌ترین حالت را داشته است و در بقیه صفات جز تیمارهای برتر بوده که با تیمارهای مطلوب در آن صفت تفاوت معنی داری نشان نمی‌دهد. فقط میزان MDA و فعالیت آنزیم CAT در این تیمار جزو برترین‌ها نبوده اما در حد کاملاً قابل قبول است و این تیمار برای گل شاخه بریده رز رقم "گراندر پرس آنجلا" توجیه می‌شود. ضمناً از دلایل مهم عدم موفقیت NS در این آزمایش می‌توان به تقلبی بودن و عدم خلوص آن اشاره کرد که متأسفانه با توجه به هزینه بالا از یک فروشنده معتبر، موفقیت آمیز نبود.

کلمات کلیدی : واژه‌های کلیدی: رز، عمر گلجایی، نانوسیلور، نانوسیل، پراکسید هیدروژن.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه‌ها](#)